

Mængden ved Jesu kors.
(Af Sig. Glavansh).

Igaar var høibest, idag er spot,
Imorgen er glemt altsammen.
I al den mængde ei en har forstaa't,
Dvad her er syndet, hvem her for-
raadt,
Som hænger saa blig paa stammen.

Rørst du din Gud, du blude stol!
For du stød i dybest smerte!
Du gaar af hæl; du ser det net.
Han lider og tier. Som sten og stol
Du bærer dit sine hjerte!

Den maanedende verden kan ei forstaa,
Begræber ei Herrens rige.
Den store forbitret tænker som saa,
Dvad mad og drif han imorgen skal
saa;
Han kan ei høre sig.

Al, Evns datter og Adams søn,
Som famler i sky hermed!
Opkast dit øie, opsend din bøn,
Udført din taare og Nu Guds søn
Og kjul dig for Herrens brede!

Thi kjendte du broden, du blude
trost!
Som tynger i menneskebrystet,
Du stulte paa knæ dig ved korsets
pæl
Og stræbe Gud din strigende hæl,
Af jammeren gjennemrykset.

Dog flibet driver snart hnd, snart did,
Bed ei til hvad strand det slumper;
Saa stærker verden sit store flid,
Til dagen kommer — da de den tid,
Din ro blir blæst i slumper!

Rob klippen klynge det skote drag,
Det kastes saa tungt tilbage.
Og klippen lænser paa bredens bog,
Men flibet danser med angstfuldt
drag
Og sunter til dybets drage.

Rygjærrig stærmed ved korsets fod
Al mængden med dosig mine.
Der hang Jehova og stræbe mod

Al helvedes angest og fald i blod
Med tusendfoldig pine.

**Lærdomme af Guds ord
og
fra livet.**

**Søger først Guds rige og
hans retfærdighed.**

Menneskehjertets væsen er ligende
uroslighed. Paa altid nye veie søger
det en højere lykke, et større velvære,
end det nærværende stielik har at byde.
Men vi er ikke alene om at raade for
udskaldet. Menneskets hjerte opvander
sin vei, men Herren studser hans
gang. Ja, vi behøver ikke at ha levet
saa ret længe i verden for at ha læret
erfarung om, at det er det mindste, vi
raader for, mens Herren er den,
som gjør fattig og gjør rig, som ned-
trykker, og den, som opbygger. Det viser
sig i dori eget liv, det viser sig rundt
omkring os, at det som Herren ikke byg-
ger huset, da arbejder de forgjæves, som
bygget derpaa, dersom Herren ikke be-
været en flad, da væger døgtieren for-
gjæves. Er det da ikke forfullet, at vi
er saa afhængige? Ja, det vilde være
det, hvis det ikke var os aabenbaret, at
Herren er god, at hans tanker er bedre
end vore tanker, og hans veie bedre end
vore veie. Han har gitt os pant paa,
at vort vel ligger ham inderlig paa
hjerte; han har vidst, at intet offer var
ham for stort, forat vi kunde saa vor
dybeste trang tilfredsstillt. Han, som
har gitt os sin søn, den ensbaarne, skulde
han ikke vilde gi os alle ting med ham?

Men just fordi Herren er god og vil
vor indkomne lykke, kan vi ikke undre
os over, at han kun da fuldt lader os
naa vore snesters maal, naar det kan
ske med ham, naar vi aabner vore
hjerter for den første gave, Jesus Ari-
stus, al sand lykkes hovedhjørnesten.
Alle af hjertet plager eller bedrøder kan
menneskets børn; men derfor lader han

vore raad mislykkes og vor male bare
forgjæves, forat vi skal standse for
dette: Søger først Guds rige og hans
retfærdighed. At vælte trangen i os
til syndsforlættens naadegave og de
altid springende jallabedens flider i
Guds flad, det er hans hensigt med at
saa os imod, naar vi søger lykken paa
vore egne veie; han saaledes kan han
nemlig saa lagt uforvarende glæde i
vor hjel og i de tilkommende tider alle
sin naades overvæltende rigdom i godhed
mod os i Kristus Jesus.

Det gjaelder den enkelte, naar han
uden hensyn til, ja til trods for Her-
rens tanker og vilje, søger at grund-
lægge og besætte sin fremtids lykke, at
han ikke vinder den, som han tænkte,
og om han end tror sig i flittet besid-
delse af den, dog atter vil søle sig smert-
telig stufet paa ulykkens dag; men det
gjaelder ogsaa folket. Naar det,
som ogsaa i folketslivet skulde være det
første, evangeliet forkyndelse og til-
egnelse, naar det stydes tilbage i anden
retkte, saa at omsorgen for det itmelige
sios vilkaar tager hoflied i folkets
tanter, da er det paa tide at minde om,
at Herren vor Gud er en udflyer Gud,
der gjør frad paa et ubestemt hjerte.

Hoordan er det med vort folk nu?
Kan man si om det, at hvad det først
og fremst begjæret, er at tjene Herren
vor Gud og at høre hans røst? Kan
vi ikke troslig svare ja derpaa, og
saaledes i troen vide, at folkets frem-
tidsvei fører gjenem Herrens velsig-
nelseres rige egne, da maa der vel hos
enhver kristen fædrelandsden være in-
derlig trang til at saa det sagt, saa
indtrængende som muligt, til saa mange
som muligt: Søger først Guds
rige og hans retfærdighed,
med forvidning om, at, naar saa Her,
og saa de jordiske forhold skal komme
til at bære vidnesbyrd om, at Herren
opfylder sine forjættelser.

(Quærfæstelsens bestyrelse i 1884.)

Evns første bal.
Indførdt.

En sand hændelse.

(Fortællelse.)

Da generalen, efterat Eva havde
forladt hjemmet for at bli i Kallers-
mørb, tabte lykten til at bo i Dørben,
vendte de atter tilbage til deres gamle
landlige hjem. Det er det, under hve-
dens blomstrende lindetræer, at vi en
stjøn sommerdag atter gjenfæde mor
og datter i en fortrolig samtale.

„Dvad jeg er lykkelig, mit barn! ved
atter at se dig glad som før.“ sagde fru
v. G., idet hun hørlig betragtede datteren,
som havde bortkastet sit arbejde
for at lege med sin yndling, en smul
hønschund, som saa ved hendes fodder
og med taknemlig beundring befoarede
sin unge hersterindes opmærksomhed.

„Ikke som før, lille mam!“ sagde
Eva, idet hun havde blikket, „benaang
vidste jeg ikke, hvorfor jeg var glad, og
den mindste smaa ting, der gif mig
imod, kunde forjage mit gode hum; nu
ved jeg, at ingen kan ta min læde fra
mig, den skal følge mig gjenem alben
og evigheden.“

„Ja, jeg forstaaer dig.“ sagde moder-
ten med et høstøert, som vidst at hun
ikke forstod den glæde, hve om Eva
talte. „Men du maa dog villes, at
du endnu er en smule jordbortfuld; du
siger, at du er forsonet med livet, og
dog vil du aldrig deltag i dine jevn-
aldrenes forustelser.“

„Na ja, jeg deltaget gjern i deres
glæde over alt kjont og godt, og er-
drer du, at fæster Vertrud bis o for-
dret over den lidelighed, hvormed jeg
deltog i dørenes lege paa vor lille
skolefest? Og er jeg ikke glad ved at
synge?“

„Jo vist! men hvorfor vil du ikke
overvinde din mobbdelighed for større
fæstelser og baller?“

„Jeg kan ikke!“ svarede Eva alvor-
lig; „synet af et bal vilde fremfalde

mindet hos mig, der kunde friske mig til at falde tilbage i de mørke tanker, hvorfra jeg nu er befriet. Forlang ikke, at jeg skal udfætte mig for en sandt fare."

"Naa, naa! Hjære barn, bli nu ikke frast ja alvorlig. Jeg forlanger det jo ikke. Jeg mente kun, at det kunde være uvanligt for dig at overvælde denne antipati. Oprigtig talt, lille Eva, hunder det undertiden, at der gaar en skygge over dit ansigt, og jeg har tænkt paa, at det muligt, dig selv uafvendende, glemtes en længsel i din sjæl efter ungdommens fedvante glæder."

"Nei mama! saaledes er det ikke; men jeg forhaar, hvad du mener. Jeg glemmer et ønske i min sjæl, som ungdom gjør mig demodig." Hun sang hurtigt og syntes at angre sin oprigtighed.

"Tal, barn, tal! Du ved at vi vil gøre alt for at opfylde dine ønsker."

"Tal, elskede mama!" svarede Eva og kyssede moderens haand. "Det ønske, hvorefter jeg talte, kan kun Gud opfylde, og jeg tror, at han vil det, naar jeg blot har taalmodighed til at vente. Det var en kæn for ham — min retningsmand, du ved, at jeg aldrig vil nævne hans navn. Hvad han har gjort for mig, kan jeg aldrig glemme, og jeg føler en interesse for hans sjæl, som bringer mig til at indskutte ham i mine forberetter; men undertiden blir jeg utaalmodig, jeg vil ikke overlade alt i Herrens haand, men længes efter at se håndværelsen af disse. Det er sikkert skyggen af denne utaalmodighed og jaghed, som du har følt. Al, mama! jeg blir vist aldrig andet end et setoraadigt forfætt barn."

"Jeg frygter for, at du er en lidet romantisk forfatter," sagde fru v. G., hvormed det kaldt betydelig lettere at opfatte et emne af romantisk end af kristelig interesse; "men jeg tilhaar, at det vilde være mig særdeles hjært, at kunne vise din retningsmand min taknemmelighed."

En tjener meldte i det samme, at der kom fremmede, og efterfulgtes hurtigt af en elegant frue saggrende af haand, knipinger og hjer.

"Min hjære! hvoreledes besjæder De Dem," udraabte gæstene lidlig, idet hun hilste paa fru v. G.; "jeg har hørt, at den fremme general har forladt sine damer og er reist alene til Carlshad. Er det ikke forfættelig ensomt? Jeg vilde ikke kunne udholde at se paa landet!" Den talende afvendte indet især,

men fortsatte usjanset sin ordstrøm. "Naa, lille Eva, hvor du ser rost ud! Du rider vel hver dag? Jeg befinner mig saa overordentlig vel ved at ride, og igaar paa min fødselsdag fik jeg en herlige ridebragt af min mand. — Jeg havde et stieblik den plan at ride hertil idag; men det var mig dog for varmt, solen brændte ordentlig paa gaderne."

"Ja, det vil jeg tro, det vilde være langt sjovere for mig at udholde end landlivets ensomhed," svarede Eva leende.

"J ved ikke by har man jo næsten hele landlivets behagelighed uden dets ubehageligheder. I disse dage har vi moret os med garnisonens ombygning; — der blev gjort et høist animeret afredsbal for det bortdragende regiment, og nu føler vi den mest levende interesse for de mantomne."

"Har de allerede gjort visiter?" spurgte fru v. G.

"Nei, det er just det pitante, at de fleste af officererne endnu er ubekjendte for her, og saa kommer dertil den reventende begjærlighed, at en af dem er døden nær."

"Hvor sørgeligt," udrød fru v. G. bestagende.

"Ja! det er vist; men tænkt, hvor mærkeligt en skjæbne, at hans broder som er læge, kommer samtidig til byen paa gjenreise til Paris, og maa nu, skænsfor at reise, pleie den døende broder."

"Hvad heter den unge?" spurgte fru v. G.

"Walbner, — løjtnant Walbner. Det skal være en udmerket elskovrdig ung mand." Eva blev bleg som et lig, men heldigvis merkede ingen hendes sindsbewælgelse. "Min søster gjorde hans bekjendtskab i Dresden forrige vinter og har ofte omtalt ham."

"Er det vist, at han er døende?" spurgte Eva, og haledes sig for at tage et næste op, som var faldt til jorden.

"Jo, uden tvil! det er en ondartet tyfus med sterk vilbelse. Broderen den stakkars mand, har ikke det mindste haab og har dertil det uheld, at vore diakoniser er optagne, saa at det kun er lykkedes ham at faa en uduelig sygevogteresse; men jeg har hørt fortælle, at han vil stride efter en diakonise fra Dresden."

"Hil han?" udrød Eva lidlig.

"Ja, det er vel det klogeste, han kan gøre."

Samtalen drejede sig om andre gjenstande, men Eva var alfor optagen af

sine tanker til at kunne hestage det og ventede med utaalmodighed paa, at vissten skulde saa ende, for at kunne meddele moderen sine tanker. Da de atter var ene, kastede Eva sig grædende i moderens arme, hvilstende:

"Mama, jeg er lykkelig! Gud har hørt mine bønner, det er ham."

"Hvad mener du, barn? du forstærker mig."

"Løjtnant Walbner, — det var ham, som friske mig, og nu gives det mig at haa ved hans dødsfæng og tilhøve ham haab og trost. Jeg føler, at jeg maa det. O, at Herren vilde befigne mine ord!"

"Hvoreledes skal du komme til hans dødsfæng? Det er umuligt!" udrød fru v. G. forfættet.

"Nei, elskede mama! det er ingen umulighed; alt er ordnet for mig, du maa kunne se det. Som du ved, har jeg ret til at melde mig som tjenstgjørende diakonise." Fortj.

Et af vore dagblade fortæller om en ung dame fra selskabslivet i Chicago, som havde forefat sig at skibe om barneopdragelsen blandt de amerikanske mødre.

Hun tog plads som guvernante i den ene familie efter den anden. De hun saaledes havde været i flere familier i selskabsverdenen og havde laget sine notes, stred hun sin dag. Nogle af hende bogen ligger i følgende udtalelse af forfatterinden: "De amerikanske mødre bryder sig ikke mere om sine børns opdragelse, end om de var saa mange stykker loag."

Dommen er vel selvsagt, da hun jo som har underet en samfundsklasse og maaske ikke saa svært mange af den helter; men den er dog betegnende, da den er udtalt af en, som selv hører til den klasse, hun har beskrevet.

Skunde blot forældrene, hjer i de høiere og lavere lag af vort samfund, saa sinene op for det uhyre ansvar, der ligger i at bringe udsædige sjæle til verden, og saa overlade dem til sig selv, eller endog ved en skjæbneopdragelse hjælpe til, at de holdes borte fra det rette faderhjem!

R E Anderson & Co
Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents
117 ELEVENTH ST
TACOMA - WASH

DRS. ROBERTS, DOERNER
AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Work a Speciality

156 Pacific Ave. Tel. Red 490

TACOMA W

Student-Supplies
OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

326 Pac. Ave Tacoma, Wash

J. M. Arntson,

North Sagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter, saasom Skjæder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall

TACOMA WASH

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.

Harvards Hus ved det nye Udviklingshus for Emigranter

ter Bargo Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og paa Emigranterne bi med

Haab og Døds.

Huset, som fremmer for Bisteen, hjer med Helt

Line Street nær Hjer til Lyren.

Skandinaviske Boghandel.

Et stort Udvælg af Skolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Udsjer, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel.

Ordres pr. Post ekspederes hurtigt.

VISELL & ECKBERG,

Stationers & Booksellers

1308 Pacific Ave.

Vort arbejdsfelt.

Den kristnes forhold til saloonen.

(Referat ved samtalemedel i Stanwood.)

II.

Helliget vorde dit navn.

Der i den første bøn kommer vi ind paa en anden side af sagen. „Guds navn er vel helliget i sig selv," siger Luther, „men vi beder i denne bøn, at det ogsaa maa blive helliget hos os." Over gang vi beder denne bøn, beder vi altsaa om, at Guds navn maa bli helliget hos og blandt os. „Dette sker, naar Guds ord læres ret og rent, og vi lever hellig derefter som Guds børn. Dertil hjælp os, hjerte himmelske fader!"

Guds ord, ret og rent, har vi, Gud ske lov, indtil denne dag. Og hver søndag beder vi i vore bøger: „Bliv alle saa vrede paa os for alle vore sundheds skyld, at du nogenstunde forvender eller bortvender disse hellige ting fra os eller vore børn." Den første og første gave, Gud gav os, var den enbarns søn, som han gav verden til en frelser; men næst kommer Guds rene ord, som viser os klart og sikkert, hvorledes vi skal bli delagtige i denne frelse.

Men naar vi nu ved Guds ord lærer om Guds kjærlighed i Kristus, da blir det en hjertesag for enhver kristen, at Guds navn kan bli kjædet og brist udere og videre. Sig den samaritanske kvinde vil han fortælle sine medmennesker om den frelser, han har fundet. Og hvorledes sker dette? Luther siger: „Naar vi lever hellig derefter som Guds børn," — eller som det hedder i den gamle oversættelse: „ladet det udtydeligt tillyne i vort levnet."

Lærk, hvilken vigtig side af jagen dette er! Gud forlanger ikke, at alle skal være profeter og apostler. Han satte kun nogle til profeter og apostler. Men en ting forlanger han af alle: „Bænder som Guds børn, og ligger der ikke lige med denne verden." Til os, som har Guds gode ord, siger Jesus: „Derfor I ved dette, er I salige, om I gjør det."

Ute i livet, der er vi alle præster for Gud. Vi er hans sendebud. Vi er verdens lys; vi er verdens salt. Og verden har ret til at vente af os, at vi bænder som Guds børn. Den kristnes lov er verdens bibel. Verdens børn læser sjældent bibelen; men al, hvor sjældne de er til at betragte og studere

de kristnes lov. De følger menighedslimmernes lov og vander med en forfærdelig agtpaagivenhed. Og de træffer korrekte beslutninger.

Godt skal vi i lyset af dette sige om de menighedslimmer, som kl. 11 sidder i kirken og kl. 1 under hølesket tale og siddet snat frenturer i saloonen? Godt skal vi sige om dem, som en dag sidder andægtig i kirken, den næste sidder lunt i spotterens sæde? Har ikke verden og Guds fornuft sender her ret til at gjøre sine beslutninger? Blir ikke saabanne mænd direkte skyld i, at Guds navn, istedenfor at helliges, blir til spot blandt beboerne?

Dog ikke alene verden, men ogsaa vore medkristne har her et krav. Gud vil ikke, at vi skal gi forargelse. Gud vil, at vi skal sty det onde under alle omstændigheder. Der er venner og naboer, som kanske er søge. Vort eksempel er af stor betydning for dem. Der er børn, kanske fra vor egen menighedsskole eller konfirmandklasser. Vore indprenter dem, at de skal bænde far og mor. Samtidig lærer han dem, at det staar i bibelen, at en drunker skal ikke arve Guds rige. Men hvad skal barnene tro, naar de ser sin fæder far eller andre ældre i menigheden gaa ind og ud af saloonens dør?

Vi ved, fæder, at vi ikke har lov til at befale nogen eller sige nogen tvang i blide ting. Men en ting har vi ret til, det er at appellere til til sandans samvittighed og til hans kjærlighed. Naar vi eller vore medkristne som børn af den fæder Gud sader, da vil vi vogte os for alt, som kan bli dem til forargelse og fald. „Den, som lever anderledes end Guds ord lærer, han vanhelliger Guds navn blandt os," siger Luther. Du kan være fræk, men din drøgt er fræk. En ting skylder du dem:

„Giv din næste, du selv en sal, Træd ham ikke med jernskod hæl, Ligger han end i faldet. Alt som lever er underlagt Kjærlighedens gjenfædermagt, Bliv den bare prøvet."

Kom me dit rige: — Gaa vi over til den anden bøn, beløst sagen fra en anden side. Og hændt en oplig side! Der beder vi: Komme dit rige. Den kristne er nemlig i Guds rige paa jorden. Gud er hans konger, den, som regjerer over ham. Guds vilje er hans vilje. Fra dette rige skal han engang flyttes til det himmelske

rige. Den, som med trofast blir i Guds rige paa jorden, skal bli salig og komme til ærens rige i himmelen. Vi venter at træffe dem igjen i det himmelske rige, som allerede her paa jorden var i naadens rige. Naadens rige, eller Guds rige paa jorden, som vi beder om i denne bøn, er som veien og indgangen til ærens rige i himmelen. Du vil ikke finde dem i ærens rige, som foragtede naadens rige. Den, som ikke her kommer ind i naadens rige og blir der til sin død, vil ikke komme til ærens rige. De i ærens rige i himmelen, er altsaa de samme som de, der engang var i naadens rige paa jorden. Men hvilken en forfærdelig sandhed kommer ikke her frem! Guds ord siger jo: „En drunker skal ikke arve Guds rige." Man kan tvivle og dreie paa det, som man vil, der staar det.

Hjære, lad os tænke over dette med alvor, naar vi bestemmer os for fremtiden angaaende vort forhold til saloonen. R. K. G.

„Vi gaar i fare, hvor vi gaar."

Det maa vel vi isjoll særlig komme ihu, men heller ikke glemme, at Herren er vægtilig til at bevare saavel paa sjænen som paa landjorden. Jeg skal her fortælle noget, som har hændt mig, og det ser jeg den dag isjoll, et vidnesbyrd om, hvor ført vort liv kan være. Naar det gjælder for os alle at være rede, naar Herren kalder. Derfor stiller han os sommetider lige foran døden og vil dermed ligesom vasse os til eftertanke, og lægge os det alvorlig paa hjerte at se Herrens finger og underlige styrelse i alt.

Vi laa i Farburg og løbde, og en dag havde vi seilens løse for at løbde. Da det imidlertid begyndte at træffe os med byger fra nordvest, blev mandsskabet beordret at gaa op og gjøre seilene fast. Rogle gif paa bransjellene og resten paa verdensseilene. Jeg saar og ser byggen nærme sig med rivende fart og tænker som saa: Hvis byggen falder i, før vi saar storjeldet fast i lufald i bugen, vil det staa sig isjoll. Og op paa stovaren har det i en fart for om muligt at fange seilet i uldbten, hvad ogsaa lykkedes. Men just som jeg stude tage hanesoden rundt seilet, falder byggen i, seilet gif et krapi ryl og kaster derved mig ud i luften som en plud, og ned fæder jeg igjen paa hoved-

det lige ind i det af vindens udspillede seil, hvorfra jeg straks af det tilfældige mandsskab blev hølet op paa raanen igjen. Havde ikke Herren haft sin haand over mig, var jeg uden tvil faldt lige ned i rammet, da storlugerne var af.

Er ikke det alvorstale? Og har ikke hvert tænkende menneske heri se en kraftig formaning til ikke at staa denne alvorstale fra sig i ligegyldighed og letfærd, men komme ihu Jesu ord: „Bænder og fæder I rede."

En sjemand.

Senator T. Kearn fra Utah, hvis liv udlob den 4de marts, holdt en afledtale i senatet, som skal ha været et meget stærkt argument imod mormonerne — stærkt næsten end alle de underjagelser, som har været udsatte.

Ifølge „Debat" utalte han blandt andet: „Ingen mand kan modta (politisk) underkættelse af mormonerne og beholde sin selvsagtelse. . . . Det er senatets pligt at væbne disse fiktioner om at de maa leve efter loven, at nationen er den overste, at landets velfærd maa gjøres gjældende, og at den overenskomne, ifølge hvilken opfølelse til stat stede, maa bevares ukrenkelig."

Saabanne stetes-uden-uden er altid statsfarlige, og det vilde være at haabe, at mormonerne kunde drives ud landet for satens og moralens skyld.

Seattle.

Zimmannels lutheriske kirke af den norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Kvenne, Lake Union Car.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8.

1ste Søndag i Maaned: Engelsk Gudstjeneste om Formiddagen, og 3die Søndag Engelsk Gudstjeneste om Aftenen. Ellers alle Gudstjenester paa norsk.

Søndagsskole hver Søndag kl. 10 Formiddag. Undervisning baade paa norsk og Engelsk.

Korpselje hver søndag aften kl. 8.

Ungdomsförening hver Søndag Aften kl. 8.

Menighedsråds 1ste mandag i hver måned.

G. H. Stud, Pastor
1626 Minor Ave. Tel: Main 7783

Ordinationer.

12te marts — 1ste søndag i julle — ordineret i Northwood, Iowa, kandidat i teologien Hr. Olaf Eger til prest for Bor Frelser's mgh. i Los Angeles, Cal. Ordinationen afholdes efter fuldmagt fra formand Fols af Dr. O. G. Sino. Altetjenesen forrettedes af past. O. L. Lee. I opladningen af de anbudne skriftsprog deltog past. Bauer, prof. Thoen og past. W. J. Lortjens. Sangforet foretog smukt en hymne. Da pastor Eger, hvis forældre her i Norge, har opholdt sig mest i Northwood og St. Grove menigheder og her sit hjem hos past. O. L. Lee, vilde man ogsaa ved et offer vilse sin delviske mod ham. Kirken var overfyldt af tilhørere. Om aftenen holdt Dr. Stub for fuldt hus et foredrag for ungdommen, afholdt af medlemmer af sangforet med en duet og en kvartet.

Past. Egers levetidsløb, oplæst af past. O. L. Lee, lyder saaledes:

Olaf Eger er født i Fredrikshavn, Norge, af forældrene Højmand N. O. Eger og hustru Helene. I en meget ung alder kom han daaren 1864 til Chicago, hvor han en tid sysslede med lid af hved. Fra julen 1865 og udover til sommeren 1866 laa han meget syg paa Thabita hospital i Chicago. Da han efter kom paa benene, raadede hans læge ham til at rejse til California for helseens skyld. Tanken var at være borte et aar og saa komme tilbage for at forberede sig til det medicinske studium. Men Herren vilde det anderledes. En af vore prester i Chicago, som han blev kendt med paa hospitalet, raadede ham til at rejse til Luther-College i Decorah. Dit kom han høsten 1866 og var der indtil han graduerte i 1867. Paa past. J. B. Lortjens tilskyndelse rejste han til det teologiske seminar i Hamline. Ved den 3de marts dette aar afholdte embedsrammen blev han funden dygtig til det hellige prædike-embede. Han har antaget kald fra Bor Frelser's menighed i Los Angeles, Cal.

Paa denne sin helligedag talter han den naadige Gud, som saa forunderlig har ført ham, og vendt den vilde, han nærde mod kirken, til lyst til at være en Herrens tjener. Han talter ogsaa de mange venner, som har støttet ham bl med raad og daad under hans studietid. For maa han, næst efter sine fjære forældre, takke past. O. L. Lee og

hustru for al hjælp og opmuntring. De anbede sit hus for ham og betragte ham som en søn. Ved bered hjælp er det ogsaa, han har været istand til at fuldføre sine studier. Han har ogsaa sine fjære lærere ved Luther-College og Luther-Seminar i taknemmelig erindring. Naatte Herren lønne dem for bered opofrelse og trofast! Han beder om denne kristne menigheds forbønner.

Naatte da Herren lade denne sin tjener bli til megen velsignelse paa den vigtige missionsmark, hvor han nu skal begynde sit virke!

Den 28de marts — 3de søndag i faste — blev kandidat i teologien Ove J. P. Preus ordineret i synodens kirke i Decorah til prest for Bor Frelser's menighed i Tacoma, Wash. Formand Dr. B. Koen udførte ordinationen. Altetjenesen forrettedes af past. Carlo A. Sperati, past. J. B. Lortjens oplæste ordinationens levetidsløb, og past. D. Rasmussen forrettede aftengangen. Foruden de nævnte deltog G. R. Preus, ordinationens fader, og J. J. Ordal i den hellige handling. Carl og Jakob Preus kom ned fra vort teologiske seminar for at overvære broderens ordination.

Past. Ove Preus's levetidsløb lyder saaledes:

Ove Jacob Hjort Preus er født 1880 i Spring Prairie prestegaard. Hans forældre er prof. G. R. Preus og hustru Louise Augusta, f. Hjort. Daaren 1895 blev han konfirmeret i Bor Frelser's menighed i Chicago, hvor hans fader da midlertidig betjente menigheden. Fra 1895 indtil han graduerte i 1901 frekventerede han Luther-College i Decorah. De tre følgende aar studerede han teologi ved Luther-Seminar i Hamline, og blev ved den fra 14de maj til 11te juni 1904 afholdte embedsrammen funden dygtig til at overtage det hellige prædikeembede. Den forløbne vinter har han tilbragt i Baltimore, Md., hvor han fornemmelig har studeret sproget ved John Hopkins University. Han har antaget kald til Bor Frelser's menighed i Tacoma, Wash., og er sig ikke bevidst at have brugt noget af Gud forbudt middel til at komme i embedet.

Det er i tillid til Gud, som er her i de søge, at han nu søger at indtræde i dette hellige embede, og med den om, at Gud vil give tro og kjærlighed i den ansvarfulde gjerning og velsigne den. Med tak til ham for hans fjære naade

er det, at han ihag fremstiller sig til ordination. Han ønsker ogsaa paa denne sin ordinationsdag at takke sine fjære forældre, som altid har baaret ham frem i sine bønner og ofret saa meget for ham. Dernæst mindes han med inderlig taknemmelighed sin bedstefader, sine stegninge og andre, som paa saa mange maader har støttet ham bl under hans studietid, samt sine fjære lærere ved Luther-College og Luther-Seminar, hvem han skylder saa meget. Gud lønne dem alle! Han beder om denne menigheds og alle kristnes forbøn.

Naatte da Herren velsigne ogsaa denne sin tjener og lade hans virke bli til Guds ære og mange sjæles frelse!

Fra Everett.

Menighedsarbejdet her gaar sin jevne gang. Vi har været forskaanet for alle slags rivinger i menigheden.

Mænd og kvinder arbejder troligt for menighedens baade indre og ydre velf. Kirkeføringen er god og jevn. Kvindeforeningen har vokset sig stor og er en stor hjælp for menigheden. Den 22de februar havde den foranstaltet en festlig sammenkomst, hvor past. W. A. Christensen holdt en udmærket tale over emnet: "George Washington, the Type of American Manhood."

Ungdomsforeningen holder endnu paa med at afbetale paa sit piano, og det gaar rigtig godt med den. Pigeforeningen stræber med at hjælpe de fattige. Alle har hænderne fulde. Maa Gud velsigne alle bestræbelser!

Bekjendtgjørelser for Spokane, Wash.

Gudstjeneste ved past. D. W. Holden i Skolehuset bagved den tytte kirke paa hjørnet af Division & 3rd.

Hver søndag formiddag kl. 11 og hver torsdag aften kl. 8.

Søndagskole kl. 10 formid.

Lørdagskole kl. 10 formid.

Kvindeforeningsmøder hver to uger, torsdag eftermiddag kl. 2.

Pigeforeningsmøder den sidste tirsdag i hver måned.

Alle er indbudte til vore gudstjenester.

Bekjendtgjørelse.

Puget Sound kreds af den norske synode afholder sit regulære møde i pastor Stubbs menighed, Seattle, fra 11—13 april, begge dage inklusiv. Mødet begynder kl. 10:30 formiddag med prædiken af past. Tjernagel. Forhandlingsgjenstande ved mødet:

1. Altetjenes sakramente. Ref. pastor O. J. Ordal.

2. Udøvelsen af den kristne pligt. Ref. past. Sperati. Supl. Dale.

3. Menigheden en guddommelig indkistelse. Ref. pastor Tjernagel.

Menighederne inden kredsens bedes om at sende delegater. De, som agter at overvære mødet, bør melde sig til past. J. A. Stub, 1626 Minor Ave., Seattle, Wash.

Gud velsigne mødet!

O. J. Ordal, W. O. Bjerte, form. letr.

Udenbys merke sig følgende:

Man tager "Lako Union" sporvogn paa "2nd Ave." og træder af paa "Minor Ave.," saa er kirken en blot tilhøret. — Alle, som endnu ikke har meldt sig, bedes gjøre det straks.

J. W. E.

Nu skal ikke mere den simple, ligefremme hen "Now I lay me down to sleep," være god nok. Hvert har denne barmhertighed blandt de engelstjælende indiat samme plads som "Gud bære" blandt de norstjælende. Men i februar dette aar har en forening af mødre i det vestlige Chicago fundet ud, at den svinger ikke godt nok. Her starter den linje, der taler om dø, fast i disse mødres øren.

Gudstjenester.

O. Stattebys kald.

Sa Johnson. Engelsk gudstjeneste De apr. kl. 3 p. m. ved past. Sperati.

Ola Halla. Engelsk gudstjeneste De apr. 10:30 a. m. ved past. Sperati.

Om aftenen den 8de holder kvindeforeningen fest. De møder desuden til sit regulære møde den 5te apr., kl. 1 hos Mrs. Gust. Nilson.

'PACIFIC HEROLD'

et kristeligt ugentligt, og religiøst ugentligt, udgivet af presbiterne for Pacific-distriktet af den nordlige kirke og R. F. Xavier som redaktør og forretningsfører.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Bladet koster

for aaret.....50 Cts.
halvaaret.....25 Cts.
til Europa for et aar.....75 Cts.

Adresse: Parkland, Washington.

Herf godhedsfuldt dette, at man ikke længer fortæller Pacific Lutheran University Association og Pacific Herald under et. Om de end ikke er ligesaa strengt adskilte, som Høsten og Kisten, saa ønsker de dog at bli behandlet hver for sig, da de jo har hver sin grunde at sætte under. Mit, som vedkommer bladet, penge og indsendelser, maa derfor sendes direkte til Pacific Herald, Parkland, Washington.

Den, som vil ha os til at betale staten for sig, maa sende sin sidste statskøtting eller eller opgave en ganske uskyldig betragtning over lotteris delighed.

Meget penge i almindelige breve er altid paa afhænderens eget ansvar. De kan komme frem, men kan ogsaa komme væk, og ingen ved hvor.

Godt, at du ikke oplyser bladet.

Bedre, at du læser og betaler det.

Bedst, at du faar en eller flere nye abonnenter med dig — at læse og betale. Eh' da kan du endog faa — „Fodture i Egypten og Palæstina.“

Man har nu nemlig sat os i stand til ikke alene at staa Herald en ny trost, men endog at gjøre følgende tilbud:

Abonnenter, som betaler ud sin gjæld til bladet, sender for et aar i forskud og faar to nye betalende abonnenter med sig, kan saa sig tilsendt en bog, som hedder: Fodture i Egypten og Palæstina. Bogen indeholder over 200 sider godt læsestof, er forsynet med bra billeder og er godt indbundet. Den, som i sin tid gjorde disse fodture, hedder N. Tjernagel. Dette tilbud gjælder ogsaa enhver, som i forskud betaler bladet for sig selv og for to nye abonnenter, naturligvis, saalænge, som oplaget rækker, det er nemlig kun begrænset antal eksemplarer, vi ræder over.

Dr. A. C. Bernays i St. Louis, har beretter „Redger“ betjendt, at det nok er lidt underligt med disse hyppige operationer for blindtarmsbetændelse.

„Det kan nok sætte en i forlegenhed,“ siger han, „naar man under en operation, hvor der er en mængde medicinske studerende tilstede, finder at dette gaa-defulde appendicitis er i bedste velgaaende. Værrer endda blir det, naar det sker i 6-8 tilfælde paa en dag, som nylig hændte paa et velkjendt hospital.“

Dette minder en uoffentlig om en vitt, hvori en ældre læge siger til en yngre: „Ja, siden han er en holden mand, maa vi nok foreta en operation for appendicitis; havde han været fattig, saa havde det bare været et almindeligt marceude.“

Bladene berettede ogsaa nylig om en mand, som underligt nok ikke vindre end 3 gange undergik denne operation.

En mand i Filadelfia har nylig oprettet et fond for at pensionere skolelærere. Det kaldes „Gullinfontet.“ Bare renterne skal bruges, men de er tilstrækkelige til at staae 145 lærere, som maatte komme til at aarstæde, en lirerente paa \$400. Den 1ste apr. dette aar kommer det sulde antal til at nyde godt af denne pension.

Det er ikke ofte, at lærere og prestere, som tro har arbejdet i sit kald, har noget at leve af, naar de blir lagt paa hylden, eller paa grund af sygdom eller alder maa straræde — det vil har de faaet for lidet, og man har ventet for meget af dem.

„The Journal of Education,“ som beretter om denne storartede gave, mener ogsaa, at flere saadanne fond kunde trænges, og saa tilføjer den: „Hold denne noble gave frem for alle folk i hver by.“

Godt en fritænkter af rang tænker om bibelen, ser vi af en artikel, som F. J. Gould, lederen af „Free-Thought Movement“ i England, nylig har skrevet.

Han skriver blandt andet: „Gjennem bibelens blade faar bonden og den uslygte husmor glimt af en stor fortid — af konger, dommere, profeter, patriarker, digtere, helte og martyrer; af stierlandenes pragtfulde landskaber, af pyramider og templer, af Semis telt, Saronk rose og Libanons cedere.

„Jeg vilde grundig mistænke enhver rationalistisk forklaring, som var saa

læng i at løse det almindelige folks bevidsthed fra teologiske haand, at de sigs-beslæst lod deres hjerte uden en populær og let tilgængelig stat af poetiske erindringer.“

Dette klinger jo noksaa pent. Men stjænt han siger, at han vilde „beflage“ bibelens forfjenden, ser vi snart, at han blot ser paa den i lys af litteratur og kultur; dens moral er ikke høi nok for ham, dens profetier er bare drømme, dens Kristus er blot en eksempelvis, men noget lam, mand.

Han udtaler ogsaa, at han haaber, at efter som oplysningen stiger, vil planen udsedes og idealiseres, at „nye legender, anekdoter og grundfortællinger vil finde sin plads — mere omfattende og ædlere end de, bibelen kan opvise. Kristus aand og Prosperos magiske kraft vil ta pladsen for de tammere og mere begrænsede om end tiltrækkende historier i mosebøgerne og evangelierne.“

Der kommer „hestehoven“ frem. Jeg undres paa, hvor mange i dødsstunden vilde hente trost fra Kelet, oprørs-aanden, som Milton beskriver i „Paradise Lost.“ Eller hvor mange mon vilde lide martyrdøden for Prospero, magikeren, Shakespeares fremstiller i sit værk „The Tempest.“

Nei, da er nok „de tammere mere begrænsede historier i evangelierne“ de eneste, som vil due. Da gjælder det at holde sig til Kristus som frelseren. Og kan der tænkes, selv litterært talt, om noget mere øjeblik, mere forslagen, end fortællingen om ungdommen fra Nazaret, som af hjertelighed til den ham fiendtlige menneskelegit hengav sig i døden for at redde den?

Nei, anekdoter og historier vil ikke kunne gi os nogen trost og styrke under livets gjenvordigheder og i dydens nød.

Luthers tro.

Hvorledes Luther lovpriser sin tro. Naar Luther taler om troen, blir han poetisk, ligesom Paulus, naar han taler om hjerteligheden; „Troen er en stor og herlig ting. Den troende er en mægtig mand, om han ogsaa der, saa skal han igjen leve. Om han er fattig, saa er han dog rig, er han syg, saa skal han dog igjen bli frisk.“ „En kristen er en konge, det vil sige: en kristen er herre over alt, og alle skabninger maa adlyde ham.“ „Troen lever og dicker, den gennemtrænger og foran-

brer hele mennesket. Den bringer dig til at frygte, hvor høit du end staar, til at være trofast, hvor læst du end er fæstet, og jo høiere du staar, desto mere maa du frygte, og jo mere du er fæstet, desto mere trost kan du faa.“ „Hvis jeg bare forstod og troede det lille ord: „du som er i himlen“, at Gud har skabt himmel og jord og alle skabninger og har det alt i sin haand, og er min fader, da vilde jeg slutte deraf, at jeg ogsaa var herre over himmel og jord, at Kristus var min bror, og alt var mit. Gabriel maatte være min tjener og Rafael min vogtskuer, og alle engle maatte tjene mig, naar jeg var i nød; thi de var sendt mig af min himmelske fader for at bevare mig paa alle mine veie, at jeg ikke skulde fæde min fod paa nogen sten.“

(Luther som opdrager).

Godt siger du om din tro?

Betalt paa Herald.

G. Gunderson, V. Peterson, miss Caroline Gannebo, J. Wittliff, Bernh. Nelson, miss T. Jacobsen, miss O. Simonson, miss Oastun Hansen, mr. O. Guttormson, J. J. Torgerson, miss Anna Olson, O. P. Holten, G. Selvold, G. J. Wilsrud, N. Strindberg, hver \$50; S. Tingelstad \$50; miss Mine Nelson, miss S. Borchus, Chr. Wiiden, J. P. Peterson, C. O. Steenaaft jr., hver \$1; O. Gouseth \$50; J. E. Omandsen \$1.50; R. O. Hanson \$3; Miss Knudsen, J. D. Weidel, J. O. Wilsrud, post. P. Goode, R. C. Santorik, N. Peterson, miss Sofus Jensen, miss Clara N. Knutson, miss N. N. Stenhus, miss Ellen Olsen, miss Olga Rindley, J. E. Sæther, miss S. Bendix, Helvard Nelson, John Nielson, Chr. Bjerrum, T. G. Østrosk, J. Oscar Anderson, miss Anna Knutrud, mr. J. N. Kopp, R. G. Paulson, S. Larson, Miss Eipedal, Randy Thompson, hver \$50; Trond. J. Loebl, Fred Trøgstad, prof. E. Hove, P. O. Ruen, hver \$1; Jørgen N. Larsen \$1.25;

Gaver til barnehjemmet.

Mrs. og miss Jørgensen \$2; miss Olga Rindley \$5; miss R. A. Lee \$1; mr. N. Pedersen \$1.

Jæderlig tak for de fattige børn!
Mrs. T. Larsen,
Rasferrer.

Fra Moderkirken.

Kirkestatsraad blev net ifte Hø. Statsraad Wegelsen alligevel, som for af postant. Og en lille for den norske kirke var det. Derimod kaldtes provst Chr. Knudsen til kirkestatsraad i det nye ministerium. Hans indbillede som medlem af kongens raad har vist den mest ubestridte glæde i alle kristelige kredse. Knudsen er født 1843; var først prest i Nordal, derefter sekretær ved missionsseksjonen i Stavanger, saa prest i Rodee Oter, i Drammen og var nu sogneprest i Tønsberg og provst. Han var stortingsmand fra 1894 til 1903.

Tronhjems bispestol er nu endelig besat. Men hverken nogen af de tre, som ved bispevalget stode fleste stemmer eller biskop Voedman, som ogsaa havde meldt sig, blev lavet. Derimod har det nye ministerium fuldstændig ignoreret kirkenes sulte og tværtimod saet an paa den mand, som man først tilbød plads ved kongens raadshov, Hø. Statsraad Wegelsen. Den trogt, man ser havde været for, at der kunde gjøres sig indflydelse paa gjældende, som var fremmede for kirkenes interesser, er altaa bleven bekræftet. Ved bispevalget havde Wegelsen kun 12 stemmer. Christen Bruun i Bergen havde de fleste, og man ansaa ham som selvstændig nu. Der er grund til at tro, at denne hensynsløshed ligeoverfor kirken ender sig i politiske hensyn. Kirkestatsraadet Knudsen, var den eneste, som stemte for Bruun. Hvor værgeløs kirken i Norge dog er som statskirke!

Emigrantsmissionen i N. D. En episode i de norske aviser tor maaske have sin interesse for os.

Sagen er: Den forenede norske formand E. O. Dahl og prestene Thvedt og Dreier har sendt blæst det et opraad angaaende „norsk emigrantsmission i Amerika.“ Det begynder saa:

„Den forenede norsk-lutheriske kirke i Amerika har besluttet at sætte en emigrantsmission i virksomhed og at ansætte en prest i New York og Brooklyn som emigrantsmissionær.“ Der paabides saa, hvor „naartrængende nødvendigt“ en saadan er, og „den f. n. luth. kirke“ som det første samfund her, mener sig da jærlig kaldet til at sætte et saadant arbejde i gang. „Den

forenede kirke opder en enesteaende stor tillid i dette land“; her vil indvandrene have „de gamle kendte norske kirkekirke — Landshads salmebog, Sottesalmebø, Sangs, Raades og Gæstebudst fortæring osv.“

En betydnings af dette opraad har sogneprest H. M. Høfsten Dahl i Drammen, som i mange aar har prest her i Amerika, leveret et meget betimeligt tilsvaar, hvoraf følgende anføres:

„Under denne titel (norsk emigrantsmission i Amerika) er i „Landsbladet“ for de mere indtaget et opraad fra „den forenede norsk-luth. kirke“ i Amerika, som gir et aldeles vildledende indtryk. Der skrives jo, som om der slet ikke er nogen emigrantsmission i N. D. for vore indvandrede landsmænd. Men sandheden er, at den norsk-lutheriske synode allerede i en række af aar har havt og fremdeles har en saadan mission, der ledes af past. E. Petersen (Pilger-house, 8 State Str., N. Y.).

— Ved denne synodens emigrantsmission haar ogsaa Kristiania indremission i forbindelse, ligesom den stattedes af flere andre byer. — Og saa er der noget andet i opraadet, som er mindre taktfælt, det anledningen beagtes til at sætte deres eget samfund paa en særskilt. Der skrives: „Det er vor overbevisning, som vi med tal til Gud tør udtale, at den forenede kirke nyder en enesteaende stor tillid blandt det lutheriske kirkefolk i dette land.“ Efter mit temmelig nøje kjendskab til norsk-amerikanske kirkeforhold, udtaler jeg med stor frimodighed, at den nævnte norsk-lutheriske synode nyder i det mindste en ligesaa stor tillid herover. — At den forenede kirke gjerne vil sætte igang en egen emigrantsmission, er rimeligt; men det burde ikke været gjort paa den maade. Det tør vise sig, at mange af deres egne medlemmer vil føle sig ikke berørt. Sikkest er det, at her i Norge vil opraadet underlægge — desiblandt samfundets formand — indvil videre ikke komme til at nyde nogen 'enesteaaende stor tillid'.”

(Ved O. S.)

Til salgs.

100 acre, en del indland med 14, en del flod, ogsaa græs og stude og saue, 14 mil fra Portland. For nærmere underretning henvendte man sig til O. A. Storvick, Portland, Wash.

H. E. Anderson John Holleque

**Norsk Hardware Handel
Palace Hardware Co**

Hovedkvarter for alle Slags Jernvarer maavelst Rodskaber Mallog, Olie og Færnisser.
Mallog sælges for nærværende til Indkjøbspris. Trænger De Mallog, saa undersøge dette for De kjøbet.
1540 Pacific Ave Tacoma Wash
Tel: Main 151

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a full line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE
TELEPHONE 505. Tacoma Wash

CARL WILLIAMS. A. BERGGREN.

Tacoma Clothing CO.

Skandinaviske Klædehandel. Mænds og Gætters Klæder, Undertøi, Hatte og Sko
10 Procent Afslag til Studenter
Et stort Udvalg — Lave Priser.
1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S NATIONAL BANK

W. E. Bilven, Stephen M. C. Appleby,
Cashier. Asst. Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 1st & Pac. Ave.

CAPITAL, \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kræmer. General Dampskibs og Emigrations Agenter.
Tacoma Washington.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF 13TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY APPOINTMENT.

OFFICE BLACK 3607.
RES. SUBURBAN 41.
TACOMA, WASH

**PHOTOGRAPHS
Aaberg**

First Class Photos. All Work Warranted.
1322 Pac. Ave.—Tacoma

When in need
Of Painting, Paperhang- ing or Calsoning, call on
B. Benson, Parkland, Wash.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.

KIERN A F

LIEN'S PHARMACY,
(Fylligere Central Drug Store.)

Apothekerebarer, Chemikaler og Tøil-
Artikler.

Die B. Lien har mange Aars Er-
faring som Apotheker, er altid tilstede
og man kan der trygt stole paa at faa
Recepter udfyldte med Omhu og Nøj-
agtighed.

1102 TACOMA AVE.,

TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

1115 Tac Ave 1117 Tac. Ave

The Leader

BIG SALE ON WRAPPERS
ALL SIZES

\$1.25 Quality goes at 75c
Ladies' Hats, entire line to
be closed out at cost
and below cost.

The Leader

Agent for Banner Patterns,
Kuriko and Otsoid
E. G. TROMMARD

UNIVERSITY MEAT MARKET

A. A. FANGSRUD, PROP

Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WN

Til Veiledning

for dem, som vil give sine Byskoler til
Parkland lutheriske Børnehjem, værdes
et „Deedens“ bør gives til "The
Parkland Lutheran Childrens'
Home," Parkland, Washington.
Mrs. T. Larsen.

F J Lee

PHOTOGRAPHER

1585 Commerce St.
cor Jefferson Ave

TACOMA WASH

Phone Black 7335

PAC. LUTH. ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa bestyrelsen, men
den har sat sig som maalt at være den bedste i sit slags. Dens
opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa
et retfærdigt grundlag og faaledes belysning dem til et nyttigt liv i
stede i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for ele-
vernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer
derfor ikke paa bekvemhederne, naar det gjælder at anskaffe lærere eller
anskaffe apparater o. s. v., hvorefter eleverne kan hente nytte. Skolen
har nu otte faste ansatte lærere, alle med flere aars erfaring. I de 10
aar skolen har varet, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har
faaledes haft bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacific
kysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske
amerikanske befolkning herude, stiller til en
skole, og hvorefter den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille
disse krav.

... Skolens Kursus ...

Skolens udbud af forskellige kursus: Preparatory, Collego
Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Des-
uden gives der et kursus i haandarbejde, og et sidste kursus for ny-
kommere.

Quod dei testis. Skolepenge, løst, løst, og bøger for udvandre-
der beløber sig til omkring \$150.00. Opstarten begynder den 4de
Oktober. Skriv efter katalog.

Adresse: N J Song,
Portland, Wash.

WE WANT your trade for Bicycles
and Bicycle Goods and do your
Repairing. We guarantee all Goods sold
and work done.

We have the Rambler, Columbia, Read-
ing, Standard, Crescent, Rugby and
Shapleigh Special \$25 to \$50.

Fuller - Knatvold Co., Inc.

Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH

Lindahl

PhotoStudio

(ground floor)

Lucerne Bldg. 903 Tacoma Ave

Tel. Black 4862.

First Class Work at a
Medium Price.

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1018 A St, Tacoma Phone Main 432

Pacific Districts Profiles

Steffan J. Bor 175 Redford St.

Tacoma, W. Wash., Cor. 2 & Pratt St
Hjort, N. D. Cor. 19th & Douglas St.
Bellingham, Wash.

Christensen W. R. 125 State Street
Vancouver, B. C.

Garlsen, P. R. W.
1305-13 Ave., East Oakland, Cal.

Dale, J. D., Silvana, Wash.

John E. G. 2920 Lombard Ave, Everett, Wa
Stauberg O. 1008 Howard St.
San Francisco, Cal.

Waggon, O. 425 East 10th Street,
Phone: Scott 2123. Portland, Ore.

Quade, E., Portland, Wash.

Hellekson, O. G., Granger, Idaho.

Golden, O. R., G. 622 Weber Ave.,
Spokane, Wash.

Johansen, J. 304 J St. Fresno, Cal.

Larson, W. E. 2106 Helms St.,
Oakland, Cal.

Ridgen, G. J. D. Hayward, Cal., Cor 2

Orbal, O. J. 1016 Gladstone
Phone: Red 711 Bellingham, Wash.

Debergen, R. Silberton, Oregon.

Smith, J. H., 1626 Minor Ave. Seattle, Wa
Spratt, G. W. 1008 Co. K St. Tacoma,
Wash.

Skottedal O. Portland, Wash.

Svensen, J. W. Cor 208
Newman, Cal.

Stensrud, E. W. 3446 18th St.
San Francisco, Cal.

Kernogel, G. W., Steamboat, Wash.

Fra Parkland og andre kanter

Sidste søndag blev vi atter vidne til en gribende høitidelig handling, idet 4 af barnehjemmets smaa ved daaben blev indlemmet i pakten med den treenige Gud. De smaa døbte heder: Herald Eugen Johnston og Daniel Herbert Johnston, brødre; Theodore Beagles og Marcell Naoma Bennett.

Blandt fadderflokken stod to af mødrene ved siden af sine smaa og talte godt med dem, saa de stod rolig og alvorlig under hele forretningen. Blandt fadderne saaes atter bestyrerinden, mrs. Viland og hjemmets "bedstemor," mrs. T. Larsen.

Hvilket kristenhjerte maa ikke opvarmes ligeoverfor en saadan anstalt, som et kristeligt hjem for halvt og helt forlaatte, for døbte og ndøbte smaa?

Kun kort tid siden kom dette barnehjem i virksomhed, og tank, det har allerede bragt til daaben 14 saadanne smaa, som ellers neppe vilde være kommet der. Allerede dette er ikke — kan ikke være — betalt med noget pengebeløb. Tank paa den opdragelse i Herrens tugt og formaning, de smaa her faar baade i hjemmet og i menighedsskolen — ganske nær ved. Aa, hvilken missionsgjerning udføres ikke her. Naar vi kommer ihu ogsaa dette barnehjem midt ud i en stor missionsmark, da lad det vise sig, at det ikke er forgjæves, hvad der maa ske ofte har lydt ved vore maal tider:

"Gud måt enhver, som hung-
rig er

Og suk for brød til himlen
bær!"

Der er nogle af Herolds venner, som allerede har tat sig til den velsignede skik, at, naar de sender Herolds lille lon, saa lar de ogsaa en smule følge med til barnehjemmet. Vi har i al stilhed tænkt — og nu vil vi sige det frem: Det var en kjærlig tanke, som derved aabenbarede sig, ikke alene for den lille Herold, som altid forsøger at sige noget godt, men paa samme tid ogsaa for den skjære af Jesu smaa brødre og

søstre, der og daglig beder: "Giv os idag vort daglige brød, og forlad os vor skyld."

♦ ♦ ♦

Parkland kvindeforening fyldte denne gang til trængsel mrs. Sinlands hus. Præsidenten, mrs. Rynning, var fraværende, da hun pludselig var kaldt østover til sin mors begravelse. Og vicepræsidenten, mrs. Erickson, havde forfald paa grund af huslige omstændigheder; men ellers var mødet særdeles godt besøgt, den "skjønne" stad, Tacoma, bidrog sin del dertil. Fra en kvindeforening derfra kom baade præsidenten, vicepræsidenten og kassereren, nemlig mesdames Johnsen, Holmes og Carlson, og fra en anden kvindeforening derfra bearedes man ved besøget af mrs. Carlson og mrs. Vold. Blandt de udenfra besøgende maa endvidere nævnes mr. Laurits Larson, der nylig er kommen fra British Columbia, og mr. Findsen fra "T. T." i Tacoma. Tak for vennebesøg, kom snart igjen. Næste gang samles man hos mrs. Johnson den 13 april.

♦ ♦ ♦

De første udsprungne tamme jordbærblomster har man i nabolaget her — saavist os bekjendt — opdaget i Skjervens og prof. Hageness's haver, — i de sidste dage af mars.

♦ ♦ ♦

Mr. E. Colton, der en tid for helsebud har opholdt sig i Los Angeles, besøger omdagen sine brødre og bekjendte rundt Parkland, Tacoma, Seattle og andre steder, hvorefter han drager afsted hjemad til Hatton, N. D.

♦ ♦ ♦

Af et privat brev fra Alaska, sees, at man ogsaa der paa sine steder har haft en temmelig skarp vinter, med en kulde af 40 — 50 og op til 60 under 0, mens der paa andre steder meldes om mildt og behageligt vinterveir.

♦ ♦ ♦

De syge herrundt gaar frem med i forbedring, kun gamle mrs. Hong — mor til professoren — og mrs. O. Larson, er fremdeles daarlige. Dog har man nu godt haab ogsaa om dem. Gud lage det efter sin velbehagelige vilje!

Atter faar Herold anledning til at gratulere. Denne gang er det *Hannah T. Hong og Andrew Strom*. Maatte flere følge dette gode eksempel.

♦ ♦ ♦

Der bygges tidt og stødt her i Parkland og Brookdale. Nu har O. G. Storaasli, jr., paabegyndt sit nye hus. Tillykke med begyndelsen!

Og Oscar Benrud fører op en noksaa vakker bygning for mrs. Venberg, der nu vil flytte fra skoven og bosatte sig paa selve Parkland.

♦ ♦ ♦

Den forening blandt skoleeleverne her, som kalder sig "Courtesy League," havde en hyggelig sammenkomst om aftenen den late april. Foreningens program havde draget en ikke liden ungdomsskare sammen og en del andre var ogsaa med. Man blev underholdt med musik paa piano og fiolin. Prof. Xavier holdt en tale, hovedsagelig om Hans Christian Anderson, født 2den april 1805. Mødet blev saaledes ogsaa et 100 aarigt minde om denne merkelige danske digter. Ellers tilbragte man kvældstunden med gemytlig prat, smaa lege og saa den uundværlige kaffekoppen med noget at bide i.

♦ ♦ ♦

Et lidet skrift, kaldet: "The Wormy Apple," er udkommet ved statens agerbrugs experiment station og sendes paa skriftlig henvendelse frit til enhver borger af denne stat. Heftet underviser, hvorledes man bedst kan beskytte frugttrærne imod den saa skadelige "Coddling Worm." Skriv til E. A. Bryan — Director, Pullman, Wash.

♦ ♦ ♦

Forrige fredag døde past. O. C. Helleksens far i sit hjem nær Blaine, 73 aar gammel. Hans lig blev sendt til Rock Dell, Minn., hvor det blev begravet paa Östre St. Olavs gravplads. Ifjor vaar kom han ud til Genesee fra Byron, Minn. Han efterlader sig 7 børn, 3 døtre og 4 sønner. Past. Helleksen og søsteren Eline fulgte med liget.

♦ ♦ ♦

"Ledger" fortæller, at den for-

æede kirke har besluttet ikke at bygge sin skole i Spokane. De vil helst ha den ved sundet i nærheden af Tacoma.

♦ ♦ ♦

Det lysner for Finland, Proskriptionsloven er ialfald midlertidig ophævet, og andre reformer er ogsaa foretagne.

♦ ♦ ♦

Past. W. A. Larsen har antaget kald til Suisun danske-lutherske menighed, samt som missionsprest i Pase Robles, San Louis, Obispo og Livermore Valley, alle i Californien.

♦ ♦ ♦

Tenny Kjelland fra Westby, Wis., besøger for tiden venner i Portland. Han synes at regniden herude med det prægtige solskin, de grønne marker og de blomstrende træer er langt foretrukket for sne, is og drøbende kulde i østen. O. H.

♦ ♦ ♦

Menigheden i Wilbur med dens prest glæder sig over at have mr. G. G. Feiland i sin midte. Ligeledes havde presten et besøg af en ung mand fra pastor Urbergs menighed, mr. Anders Bak, som er kommen for at besøge sin søster, mrs. Birchill.

Vilde blot flere gode synodefolk finde veien hertil. L. N.

♦ ♦ ♦

Kitsap Transportation Co., der, som vi omtalte sidste uge, dannedes for at drive dampperne "Reliance" og "Sentinel," sees at have valgt følgende bestyrelse: H. A. Hansen, præsident; Capt. Alf. H. Hostmark, sekretær og kasserer; O. L. Hansen, "Port Engineer." Trustees er W. L. Gazzam, J. A. Stratton, L. M. Backus, H. A. Hansen og A. H. Hostmark. "Wash. Post."

♦ ♦ ♦

Foruden at prof. Sperati fra tid til anden har dirigeret forskellige andre musikalske organisationer, valgtes han ogsaa til dirigent for "Pacifikkystens Norske Sangerforbund." Denne forening holdt sin første sangerfest i Everett, Wash., i 1903, den næste i 1904 i Seattle og agter til sommeren, under prof. Speratis ledelse, at holde den tredje ved udstillingen i Portland, Oregon.

"D. P."